

Bajnóczy Zoltán

a mester hátralép

ahogy álomban hulló kő
kelti fényes köreit a tó víztükrén
úgy viszi vásznára a mester a láthatatlan
évgyűrűket az idő mosollyá simuló hullámain

a képen jól ismert kisbolygó
a gyűrű a harmincadik talán

olyan örömmel kanyarítja rá
a mester akár a kávéscsésze

a hófehér ünnepi abroszra múlhatatlan glóriáját
hátralép megpihen (vasárnap este van)
bólint aztán rajzolja tovább
örökkék álmait

eróz

vízagyak robbannak széjjel vagy
sütőben felejtett
angyalok
béna kis füstjelek odafenn
tengerek mélyén még
alhatok

három szárnycsapás

I.
transitus christianus
elszállás a felső ajtón

II.
exitus literatus
párkánypihe

III.
tantus dilettantus
fordított tollszárnyalás

népköltészeti gyűjtés felsőplázán

a csitári hegyek alatt
szörfölök a kanális
az én kedves kis angyalom
becsekkol az anál is

kúl

az ó/en
cián hot-
dogok leszünk

lol
(adatközlő zafyr czenczi)

kiülök a blog-tetőre
onnan vigyi szertesztét
drúg se tudja mi okból
cerizem az újbeszél

coki

az vagy nekem
mint test nuku kenyér
coki cuppan szividen
s hova nyelvem csak ledér

csekin

top

ma este jó lesz
ma este top lesz
lomha földi békák
szanasztét ó jesz

ma este jól van
ma este lol van
aki bújt aki nem
ki-ki dug a lomban

ma este sirály
ma este kijár
e fiúból pop lesz
playbános király

ma este gag lesz
ma este mac lesz
nem mese ez ácsi
aranykort reppelsz